

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/137/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113223885
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113223885.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu : PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti žalovanému : W. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom M. XXXX/XX, XXX XX P., t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníčkou U. D., súdnou tajomníčkou Okresného súdu J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Kempom, so sídlom Kutlíkova 17, 851 02 Bratislava, o zaplatenie 1.873,32 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 15 C 14/2014-55 zo dňa 25.3.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Nepriznáva účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým uznesením konanie zastavil, vrátil žalobcovi 105,30 eur zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh. Zároveň rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 179,09 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia a ďalej žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že elektronickým podaním doručeným súdu dňa 10.3.2015 doplneným písomne dňa 16.3.2015 vzal žalobca pred začatím pojednávania návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na skutočnosť, že súhlas žalovaných so späťvzatím žaloby sa nevyžaduje, súd rozhodol tak, že konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil, podľa § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch vrátil žalobcom krátený súdny poplatok a podľa § 146 ods. 2 O.s.p. rozhodol aj o trovách konania tak, ako je uvedené vyššie.

Proti výroku uznesenia v časti náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. V odvolaní uviedol, že z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiaden vzťah. Vedľajší účastník podľa jeho názoru nemal vo veci samej úspech alebo neúspech v konaní. Namietal, že rozhodnutie prvostupňového súdu neobsahuje žiadne zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné. Súd neuvádza, aké skutočnosti vzal do úvahy, akú skutkové závery z nich vyvodil a ako ich následne právne posúdil. Nespochybnil právo vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať advokátom, avšak namietal, že podania ako ich uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka môže vzhľadom na odbornosť a materiálnu vybavenosť predkladať vedľajší účastník aj sám. Poukázal na viaceré rozhodnutia súdov a poukázal na skutočnosť, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka neboli účelné. Navrhol

odvolaniu v plnom rozsahu vyhovieť a to tak, že odvolací súd zmení uznesenie v napadnutej časti a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného sa náhrada trov konania neprizná.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec (§ 212 ods. 1, 2 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastníkovi, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Skutkové zistenia súdu prvého stupňa v predmetnej veci sú správne, na týchto sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania a súd aplikoval aj správne právne predpisy.

Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu odvolací súd konštatuje, že vedľajší účastník vstúpil do konania písomným podaním doručeným súdu 23.6.2014 podľa § 93 ods. 2 O. s. p. s tým, že podľa § 93 ods. 4 O. s. p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom koná iba sám za seba. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vedľajší účastník v písomnom podaní doručeným súdu 30.1.2015 namietal premlčanie pohľadávky.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zverenieho Spoločenstvu, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania....., tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa

16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011). Ide síce o problém zavinenia konania, ale niet dôvodu popierať tento sankčný aspekt aj pri viac-menej svojoľnom podávaní návrhov na priznanie nedovoleného plnenia.

Dôležitá je pri trovách konania aj ich náhradová funkcia (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2004, sp. zn. II. ÚS 31/04, cit. „Pri tomto výklade treba venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatkového protokolu).

Vedľajší účastník vstúpil do konania a úspešne namietal premĺčanie uplatneného nároku.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Ani judikatúra Súdneho dvora Európskej únie nevidí žiadny dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09). Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka a jeho práve na náhradu trov konania.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. O.s.p. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby sa vedľajší účastník nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Čo sa týka odvolacej námietky žalobcu, že vedľajší účastník na strane žalovaného nijako neprispel k výsledku konania odvolací súd poznamenáva, že tento vedľajší účastník inicioval a podporoval ochranu proti uplatnenému nároku - premĺčanie - a bol argumentačne úspešný. Následkom jeho konania bola späťvzatie návrhu v celom rozsahu.

Rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá viedla súd prvého stupňa k jeho rozhodnutiu bolo späťvzatie žaloby žalobcom a to podaním, ktoré sa nachádza v spise na č. I. 54. Týmto podaním žalobca nepochybné prejavili svoju vôľu vziať žalobu späť a v konaní ďalej nepokračovať. Odvolací súd len na margo poznamenáva, že podľa ustálenej judikatúry (R 95/1998), ak žalobca vzal žalobu späť, nemôže späťvzatie odvolať. Správne preto postupoval súd prvého stupňa, keď konanie zastavil a správne sú aj súvisiace výroky.

Vo vzťahu k výške trov konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom odvolací súd konštatuje nasledovné a právne uzatvára:

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si správne vyčíslił trovy konania (podľa § 10 ods. 1 vyhlášky za 2 úkony právnej pomoci á 81,33 eur + režijný paušál 8,04 eur za rok 2014 a 8,39 eur za rok 2015) v celkovej výške 179,09 eur, preto odvolací súd výrok uznesenia vzhľadom na vyššie uvedenú právne ustanovenia a argumentáciu v jeho napadnutej časti potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania ostaných účastníkov rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého v danom prípade žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný účastník a žalovaný ani vedľajší účastník si náhradu trov neuplatnili, preto im súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.